

عنوان مقاله:

داوری پذیری دعاوی بیمه با رویکرد به قانون «بیمه اجباری خسارات وارد شده به شخص ثالث در اثر حوادث ناشی از وسایل نقلیه»
مصوب ۱۳۹۵

محل انتشار:

فصلنامه مجلس و راهبرد، دوره 28، شماره 106 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

حمید افکار - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه فردوسی مشهد

رضا معبودی - استادیار گروه حقوق خصوصی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

گسترش قواعد مربوط به داور و تعدد دعاوی در زمینه اختلافات بیمه ای سبب شده تا لزوم پذیرش داور در این عرصه بیش از پیش احساس شود. پذیرش اصل کلی قابلیت داور دعاوی مختلف به رغم همه ممنوعیت ها و محدودیت های پیش رو، نگرش پذیرش داور در دعاوی بیمه را تقویت می کند. با این نگرش، قانونگذار در آخرین اراده خود در قانون «بیمه اجباری خسارات وارد شده به شخص ثالث در اثر حوادث ناشی از وسایل نقلیه» مصوب ۱۳۹۵ به صورت صریح از نهاد داور ذکری به میان نیاورده است و این سکوت و وجود برخی مقررات خاص موجب شده تا تردیدهایی در داور پذیری این دعاوی ایجاد شود. تردید در تعارض داور دعاوی بیمه با نظم عمومی، عدم ذکر نام داور در مقررات قانون بیمه اجباری و آمرانه بودن برخی از مقررات این قانون، باعث شده تا داور پذیری دعاوی بیمه با ابهام مواجه شود؛ اما شبهات یاد شده قابل رفع است و با تفکیک بین مسئولیت مدنی و کیفری حوادث تحت شمول بیمه، مانعی برای پذیرش داور نیست. در مقاله حاضر سعی شده تا به شیوه تحلیلی و توصیفی ضمن بررسی محدودیت ها و ممنوعیت های قانونی در ارجاع دعاوی بیمه ای به داور، مزایا و معایب پذیرش داور در دعاوی بیمه مطرح شود.

کلمات کلیدی:

بیمه، داور، داور پذیری، نظم عمومی، اصل (۱۳۹) قانون اساسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1240937>

